

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 29 tetor 2012
Nr. ref.: RK317/12

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI60/12

Parashtruesi

Muharrem Sulaj

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. nr.
58/2007, të 15 marsit 2010**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Ivan Čukalović, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare,
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga z. Muharrem Sulaj (në tekstin e mëtejme: Parashtruesi), me vendbanim në Gjilan.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 58/2007, e 15 marsit 2010, të cilin e ka pranuar më 19 prill 2010.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi i kërkesës pretendon se vendimet e lartpërmendura i kanë shkelur të drejtat e tij, të garantuara me Kushtetutën e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), respektivisht me nenin 21 [Parimet e përgjithshme], me nenin 24 [Barazia para ligjit], me nenin 34 [E drejta për të mos u gjykuar dy herë për të njëjtën vepër], me nenin 46 [Mbrojtja e pronës] dhe me nenin 54 [Mbrojtja gjyqësore e të drejtave].
4. Për më tepër, parashtruesi kërkon prej Gjykatës që të mos zbulohet identiteti i tij.

Baza juridike

5. Neni 113.7 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), neni 22 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121, i 15 janarit 2009 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregulli 56.2 i Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja).

Procedura në Gjykatë

6. Më 18 qershor 2012, parashtruesi dorëzoi kërkesë në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 5 korrik 2012, Kryetari, me Vendimin nr. GJR. KI-60/12, caktoi gjyqtarin Ivan Čukalovič gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari i Gjykatës Kushtetuese, me Vendimin nr. KSH. KI-60/12, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Kadri Kryeziu.
8. Më 25 qershor 2012, Gjykata kërkoi nga Gjykata Komunale në Gjilan dosjen e lëndës, të cilën ajo ia ofroi Gjykatës më 17 gusht 2012.
9. Më 31 gusht 2012, kërkesa iu komunikua Gjykatës Supreme.
10. Më 18 tetor 2012, pasi shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Më 29 shtator 2003, Gjykata Komunale në Gjilan (Aktgjykimi C. nr. 441/2003), miratoi padinë e të drejtës pronësore të parashtruesit të kërkesës. Gjykata Komunale konsideron se *“nga vlerësimi i provave të shtjelluara dhe fakteve të vërtetuara, Gjykata gjen se në mes të palëve ndërgjyqëse nuk ka asgjë kontestuese”*. Ky aktgjykim mori formë të prerë më 8 tetor 2003. Më 28 prill 2004, z. R. A. paraqiti ankesë në Gjykatën Komunale në Gjilan, duke kërkuar anulimin e aktgjykimit të formës së prerë të Gjykatës Komunale, të 29 shtatorit 2003, dhe të vërtetojë të drejtën e pronësisë. Për më tepër, ai kërkoi nga Gjykata Komunale lejimin e masave të përkohshme.
12. Më 29 prill 2004, Gjykata Komunale në Gjilan (Vendimi C. nr. 204/04), miratoi kërkesën e z. R. A. për masat e përkohshme.

13. Më 16 dhjetor 2004, Gjykata Komunale në Gjilan (Aktgjykimi C. nr. 204/04), miratoi ankesën e z. R. A. dhe vërtetoi se z. R. A. është pronar i pronës së kontestuar dhe jo parashtruesi i kërkesës. Më tej, Vendimi C. no. 204/04, i 29 prillit 2004, për masat e përkohshme mbetet në fuqi deri në zgjidhjen përfundimtare të këtij kontesti. Parashtruesi i kërkesës u ankua kundër këtij aktgjykimi në Gjykatën e Qarkut në Gjilan.
14. Më 25 qershor 2005, Gjykata Komunale në Gjilan (Vendimi Ac. nr. 95/05), miratoi ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe prishi aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Gjilan, të 16 dhjetorit 2004, dhe e ktheu atë në rigjykim. Gjykata e Qarkut në Gjilan konsideron se aktgjykimit të Gjykatës Komunale, të 16 dhjetorit 2004, “[...] i mungojnë arsytet mbi faktet vendimtare dhe se ato të cilat janë dhënë nuk janë të plota, nuk janë bindëse dhe nuk janë të mjaftueshme”.
15. Më 21 mars 2006, Gjykata Komunale në Gjilan (Aktgjykimi C. nr. 480/05), miratoi e padinë e z. R. A. dhe vërtetoi të drejtën e tij në pronë, që i ishte vërtetuar më parë parashtruesit të kërkesës me aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Gjilan, të 29 shtatorit 2003 (Aktgjykimi C. nr. 441/2003). Gjykata Komunale, më tutje, konsideroi se Aktgjykimi C. nr. 204/04, i 29 prillit 2004, për caktimin e masës së përkohshme, mbetet në fuqi deri në zgjidhjen përfundimtare të këtij kontesti. Gjykata Komunale arsyetoi se:

“Pasi që paditësi sipas kësaj çështje pretendon se ne ketë are e ka fituar të drejtën e pronësisë në baze të blerjes e ketë e pretendon edhe i padituri Muharrem Sylaj, gjykata duke i vlerësuar provat veç e veç dhe si tersi përfundon se ne mesin e dy pretenduesve të barabartë të fitimit të pronësisë në ketë are kontestuese, më i fort është paditësi sepse kërkesëpadinë e tij e provon me provat e shtjelluara nga të cilat shifet se ai ketë arë e bleu nga i padituri Shemsedin si pronar faktik por që shumën e parave ia pagoi pasi e ka marrë 16 pëlqimin prej trashëgimitarit të vetëm të pronarit juridik Servet Zeqirit dhe pasi e pagoi çmimin e shitblerjes është futur në posedim, dhe të njëjtën e posedoi dhe e shfrytëzoi pa shqetësim deri në momentin kur i padituri Muharrem e njoftoi se arën e njëjtë e kishte bartur në emër të tij, ndërsa i padituri Muharrem edhe pse disponon me aktgjykim të plotfuqishëm mbi fitimin e të drejtës të pronësisë në ketë are ai ketë nuk e ka provuar në asnjë mënyrë sepse dëshmia e tij është në kundërshtim me dëshminë e të paditurit Veli Kamberit dhe Shemsedin Halimit e sidomos me dëshminë e të paditurit Servet Zeqirit i cili dëshmon se ne besueshmëri është vu në lajthim nga i padituri Muharrem dhe nga avokati i tij i cili ka nënshkruar deklaratë pa ditur përmbajtjen e saj e ketë duke menduar se i padituri Muharrem ketë arë e ka blerë prej paditësit me të cilin kishte biseduar në Zvicër për bartjen e arës”.

“Gjykata i ka vlerësuar edhe pohimet e përfaqësuesit të paditurit Muharrem Sylaj-avokatit Gazmend Sylaj të dhëna në parashtrësën e të paditurit dhe në përgjigjen në padi se kjo çështje konsiderohet si çështje e gjykuar dhe një pohim të tillë e konsideron të pa justifikuar sepse për të qenë një çështje e gjykuar duhet të plotësohen tre kritere dhe atë identiteti i njëjte i palëve në procedurë dhe roli i palëve, identiteti i kërkesave të palëve dhe identiteti i bazës faktike e që në ketë çështje nuk është ashtu sepse në ketë çështje përveç të paditurve Muharrem, Veli dhe Servet të përfshirë në lëndën civile C. nr. 441/03, janë të përfshirë edhe paditësi Rifat Aliu dhe i padituri Shemsedin Halimi”.

16. Më 28 tetor 2006, Gjykata e Qarkut në Gjilan (Aktgjykimi Ac. nr. 190/06), hodhi poshtë ankesën e parashtruesit si të pabazuar dhe vërtetoi aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Gjilan, të 21 marsit 2006. Parashtruesi paraqiti revizion në Gjykatën Supreme kundër këtij aktgjykimi.

17. Më 15 mars 2010, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Rev. nr. 58/2007), hodhi poshtë si të pabazuar kërkesën e parashtruesit të kërkesës për revizion. Gjykata Supreme konsideron se *“Ne arsyetimin e aktgjykimit gjykata e shkallës së dytë ka shtuar se paditësi ne vitin 1994 ka fituar te drejtën e pronësisë në paluajtshmërinë kontestuese ne baze te shitblerjes nga i padituri Shemsedin Halimi, kur edhe menjëherë është futur ne posedim dhe shfrytëzim te lirë në këtë paluajtshmëri te cilën pa pengesa dhe shqetësime nga askush e ka shfrytëzuar lirshëm gjer ne vitin 2003 kur nga i padituri Muharrem Sylaj eshte njoftuar se i njëjti paluajtshmërinë kontestuese e ka bartur ne pronësi sipas një vendimi te plotfuqishëm gjyqësor. Gjykata e Qarkut ka vlerësuar se i padituri Muharrem Sylaj edhe pse disponon me aktgjykim te plotfuqishëm mbi fitimin e pronësisë ne paluajtshmërinë kontestuese, i njëjti nuk e ka fituar këtë te drejtë nga se nuk ka provuar pakontestueshëm se ne bazë të shitblerjes është bërë pronar i kësaj paluajtshmërie, në posedimin dhe shfrytëzimin e lirë të së çiles deri me tani fare nuk ka hyrë. Gjykata e Qarkut vlerëson se te gjitha provat e administruara përveç aktgjykimit të lartcekur dhe pjesërisht dëshmisë së të paditurit Veli Kamberi, dhe dëshmisë së të paditurit Muharrem Sylaj, vërtetojnë se paditësi ka fituar ligjshëm te drejtën e pronësisë në ketë paluajtshmëri kurse i padituri Muharrem Sylaj e Veli Kamberi, pa vend paditësit ia kontestojnë këtë të drejtë...*

Duke u nisur nga gjendja e tille e çështjes Gjykata Supreme e Kosovës, ka gjetur se gjykatat e instancës më të ulët, drejt kane zbatuar te drejtën materiale kur kanë gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e bazuar. Aktgjykimi i goditur dhe ai i shkallës së parë përmbajnë arsye te mjaftuara pre faktet relevante, te vlefshme për gjykimin e drejte te kësaj çështjeje juridike te cilat i pranon edhe kjo gjykate”.

18. Për më tepër, asnjë dokumentacion mbështetës dhe asnjë informatë nuk është ofruar përkitazi me arsyet që identiteti i tij të mos zbulohet.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

19. Parashtruesi i kërkesës pretendon se aktgjykimi i Gjykatës Supreme është nxjerrë duke shkelur nenin 21 [Parimet e përgjithshme], nenin 24 [Barazia para ligjit], nenin 34 [E drejta për të mos u gjykuar dy herë për të njëjtën vepër], nenin 46 [Mbrojtja e pronës] dhe nenin 54 [Mbrojtja gjyqësore e të drejtave] të Kushtetutës, sepse parashtruesi e ka një aktgjykim nga Gjykata Komunale në Gjilan, Aktgjykimi C. nr. 441/2003, i 29 shtatorit 2003, i cili miratoi padinë e parashtruesit të së drejtës pronësore dhe i cili mori formën e prerë më 8 tetor 2003. Pavarësisht nga ky aktgjykim i plotfuqishëm, Gjykata Supreme përfundoi se parashtruesi i kërkesës nuk është pronar i pronës.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

20. Gjykata vëren se, në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë përkitazi me ankesën e parashtruesit të kërkesës, është e nevojshme që në fillim të vlerësohet se a i ka plotësuar ai kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara në Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
21. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se ajo mund të vendosë përkitazi me pranueshmërinë e kërkesës, nëse parashtruesi dëshmon se ai/ajo e ka paraqitur kërkesën “brenda periudhës prej katër (4) muajsh [...] nga dita kur paditësit i është dorëzuar vendimi i gjykatës”, në pajtim me nenin 49 të Ligjit.
22. Aktgjykimi i plotfuqishëm i Gjykatës Supreme, Rev. nr. 58/2007, është nxjerrë më 15 mars 2010 dhe i është dorëzuar parashtruesit më 19 prill 2010, derisa parashtruesi e paraqiti kërkesën në Gjykatë më 18 qershor 2012, respektivisht më tepër se 4 muaj nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi i Gjykatës Supreme.

23. Del se kërkesa është e papranueshme, për shkak se është e jashtafatshme sipas nenit 49 të Ligjit.
24. Sa i përket kërkesës së parashtruesit për moszbulimin e identitetit të tij, Gjykata e hedh poshtë si të pabazuar, sepse nuk është ofruar dokumentacion dhe informata shtesë përkitazi me arsyet që parashtruesit të mos i zbulohet identiteti.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 49 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 56 (2) të Rregullores së punës, më 18 tetor 2012, njëzëri

VENDOSI

- I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;
- II. TA HEDHË POSHTË kërkesën e tij për të mos zbuluar identitetin;
- III. Ky vendim do t'u komunikohet palëve dhe do të botohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese; dhe,
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Ivan Čukalović

Prof. dr. Enver Hasani

